

INDEX

- Introducció (concepte de l'altre vida)
- Momificació
- Rituals(ritual apertura de la boca)
- Proves d'osiris
- Ofrenes

PERSONATGES:

-Entrevistadora→ Sol

- Expert 1→ Celia Felices (especialitzada en rituals de momificació egípcia)

-Expert 2→ Paula Raich (doctorada en arqueologia de l'antic Egipte)

*estereoart

*posar musica

PREGUNTES:

1. Realment coneixem el procés de momificació?
2. Quant durava?
3. A qui es momificava? I qui ho feia?
4. Quins són els passos a seguir per momificar?
5. Que feien amb els òrgans que els hi treien?
6. Quin sentit tenia els amulets que els hi posaven i quins eren?
7. Després de momificar a algú que passava?
8. Que es feia amb el cos del difunt?
9. Despres d'aixo l'ànima anava al paradís promès o que passava?
10. Després del funeral que passava amb l'ànima?
11. Qui és Osiris i quina relació tenia amb els morts?
12. Qui formava les preguntes i perquè?
13. Quina funció tenia la balança?

PRESENTACIÓ:

Sol→ Bon dia oients i amants de l'art, avui a stereo art parlarem dels rituals funeraris de l'antic Egipte. Sí, heu escoltat bé! Sobre tot aquest tema de tombes i mòmies... Per descomptat parlarem d'un període històric de gran riquesa cultural.

Per aquesta ocasió especial comptarem amb la Celia Felices (especialitzada en rituals de momificació egípcia) i la Paula Raich (doctorada en arqueologia de l'antic Egipte).

PREGUNTES AMB GANXO:

1. Sol→ Segur que alguna vegada heu vist una momia a les pel·lícules, però no us heu preguntat mai què hi ha darrere de l'embenat?

Celia→ Doncs darrere de l'embenat hi ha un procés molt complex i llarg que durava uns 70 dies aproximadament i que es començava 2 o 3 dies després de la mort de la persona.

2. Sol→ Si es tractés d'una recepta cuinaria, quins passos hauriem de seguir per momificar a algú?

Paula→ Doncs, bé no seria pas tan fàcil com fer un pa amb tomàquet. jajajaj

Aquest llarg procés tenia uns 8 passos.

- Primer es rentava el cos i es procedia a la famosa extracció del cervell que tothom ha sentit parlar. Amb una vara de metall es removia i es treia pel nas.
- El segon pas era el d'extreure els òrgans interns així com es buida una carabassa...

3. Sol→ I els òrgans restants els deixaven tirats per allà o que feien amb ells?

Celia→ No home no! Els òrgans tenien un gran valor. Es dipositaven en quatre recipients anomenats vasos canopis. Cada òrgan, conegut en aquella època, el ficaven en un vas diferent i simbòlic, aquests representaven els déus que protegien aquests òrgans. Excepte el cor, el cor es deixava dins del cos perquè es creia que allà residia la nostra consciència i per anar al paradís era necessari.

Paula→

- El cos era cobert amb natró, un tipus de sal que deshidrata el cos per evitar la seva descomposició, així com s'asseca el bacallà. Aquest tractament també era llarg i podia durar entre 35 i 40 dies.
- El cos s'emplenava amb serradures del Nil o espècies i es cosia. Si es tractava d'un faraó, per tancar la costura s'utilitzaven xapes d'or.

Celia→

- El cos es rentava amb aigua del Nil i es cobria de bàlsams aromàtics abans de vestir.
- A continuació, es procedia a l'embenat del cos complet amb benes de lli normalment impregnades de resina perquè s'adherissin millor al cos. Primer s'embenaven les extremitats i després la resta del cos. També se solien col·locar amulets entre els embenats.

4. Sol→ Perquè els hi deixaven amulets tan valuosos si no els anaven a fer servir?

Paula→ Aquests amulets tan macos que dius tenien una funció divina i protectora. Al cor s'hi deixen uns escarabeus que és s'hi troba la intel·ligència i personalitat del mort. Després les estatuetes dels déus que tenien una funció protectora. Després ens podem trobar rèpliques de parts del cos que en el procés d'embenat no haguessin donat resultat.

Un cop embenat completament es col·locava una màscara al cap els ornaments i material depenia del rang social del difunt.

Es col·locava la mòmia en un sarcòfag per poder iniciar els rituals funeraris.

5. Sol→ A mi (presentadora) em podrien haver momificat?

Celia→ Si et soc sincera a tu personalment no et podrien momificar ja que jeràrquicament formaries part de la població obrera. En aquella època només podien ser momificats els faraons i persones importants, i tu... com dir-ho... No hi entraries dins.

6. Sol→ Després de tenir a punt al mort que es feia amb ell?

Paula→ Un cop carregat dels amulets i embolicat amb l'últim embenat exterior, el cos s'introduïa en el sarcòfag. També podien ser uns quants sarcòfags de fusta l'un dintre l'altre i recoberts de salms i el llibre dels morts per ajudar al mort en el seu viatge. De vegades, donaven certa forma humana als sarcòfags i els pintaven amb la cara del mort i amb els corresponents textos protectors. Els més rics fins i tot es podien permetre un sarcòfag adicional de pedra, dintre del qual s'introduïen els altres de fusta.

7. Sol→ Després d'això que? Agafava l'ascensor i s'anava directament al cel ?

Celia→ No home no, després de tot aquest procés un sacerdot l'havia de reanimar simbòlicament. La cerimònia de l'Obertura de la boca era conduïda per un sacerdot que pronunciava un conjur i tocava la mòmia o sarcòfag amb una aixxa cerimonial de coure o pedra. Aquesta cerimònia assegurava que la mòmia podria parlar i respirar a la vida més enllà de la mort. De la mateixa manera, el sacerdot podia fer conjurs per a reanimar els braços, les cames i altres parts del cos.

8. Sol→ Qui s'encarregava de transportar el mort fins la piràmide que havien construït especialment per a ell?

Paula→ Els sacerdots portaven el cos del difunt fins al temple funerari, no sempre havia de ser necessàriament una piràmide, ja que hi havia altre tipus de tombes com mastabes i hipogeus... Aquí es recitaven les pregàries, es cremava encens i es representaven més rituals per a preparar el mort per la seva jornada final. A més a més els hi deixen el llibre dels morts que era el que les hi pistes necessàries pel judici d'Osiris.

Celia→ La mòmia del difunt es ficava dins de la tomba junt amb una gran quantitat de menjar, beure, mobles, vestits i joies que utilitzaria a la vida després de la mort. El que s'anomena aixovar funerari. És a dir, gairebé tan ben servit com un deu en vida! La piràmide quedava sallada perquè ningú hi pogués tornar a entrar mai més. Tot i que sempre hi havia lladres que intentaven pispar les riqueses. jajajaj

9. Sol→ I tots aquests dibuixos de les tombes amb cap de xacal, a que venien?

Paula→ Aquests dibuixos, com dius tu realment representaven el Judici d'Osiris que era un gran esdeveniment en què es decidia el destí del difunt.

El judici tenia lloc a la Duat, on les ànimes eren guiades per Anubis, el déu amb cap de xacal, fins a la sala de les Dues Veritats. Allà hi havia Osiris que era un altre dels múltiples deus egipcis, ell era l'encarregat de dictar la sentència i decidir si l'ànima del mort podia anar al paradís o no. Anubis extreia el cor del difunt, símbol de la moral i de la consciència, i el col·locava en un plat de la balança. A l'altre plat hi posava la ploma de Maat, la deessa que representava la veritat i la justícia.

10. Sol→ Però aquest judici era com els d'ara, amb jutges i advocats?

Celia→ No del tot, aquest judici estava format per un jurat de 42 déus que anaven formulant preguntes sobre el passat del difunt i el seu comportament moral. En funció de la resposta, el cor podia augmentar o disminuir de pes, fent decantar la balança cap a un costat o cap a l'altre. Tot, el déu de la saviesa, era l'encarregat d'anotar els resultats del pesatge, i finalment Osiris exposava el resultat davant del tribunal diví.

11. Sol→ Perquè pesava més la ploma que el cor?

Paula→ Això únicament depenia de les respostes que havia dit el mort, ja que si la balança estava equilibrada volia dir que el difunt havia dit la veritat, i per tant, la seva ànima es considerava bona i justa. A partir d'aquell moment seria guiada per Horus fins al seu cos momificat, al qual se li obririen els ulls i la boca en una cerimònia ritual per gaudir d'una vida eterna a l'Aaru o la Terra dels Joncs, que era el paradís egipci.

12. Sol→ I que passava si la balança quedava desequilibrada?

Celia→ Doncs si la balança quedava desequilibrada Amut, una terrorífica deïtat amb cap de cocodril, cames davanteres de lleó i quarts del darrere d'hipopòtam, s'encarregaria de l'anomenada "Segona Mort", devorant el cos del difunt i evitant així que es fes immortal, deixant d'existir per sempre.

FINAL:

Sol→ Bé doncs fins aquí el programa d'avui. Ens veiem al següent programa on seguirem explorant el món de l'antic Egipte.